

Principy Boží vlády a satanův útok.

Tajemství Bible – Ladislav Hodač

V biblických dobách se sklízela úroda obilí způsobem, že se posekalo, dalo se do otýpek a s nimi se pak mlátilo do nějakého předmětu. Z toho pak zbylo zrní a plevy. Tato činnost je plná obrazů duchovních pravd. Přesně vystihuje to, co se stalo s Ježíšem i s Jeho následovníky. Ježíš byl mlácen a umučen za naše provinění a v průběhu dějin pak byl i Jeho lid pronásledován, bit, mlácen, mučen a vražděn. A zrno pravdy zaseté tímto způsobem do srdcí lidí vzneslo bohatou úrodu. To se odehrávalo podle proroctví z knihy Daniel obzvlášť v dobách temného středověku po dobu 1260 roků, tedy 538 – 1798.

Bůh na svůj lid nezapomněl a připravuje bohatou úrodu v době konce. Ovšem mlácení není posledním úkonem při získávání úrody. U proroka Amose, který působil v letech 767 – 753 př. Kr. se dočteme:

Amos 9:9 Hle, už dávám rozkazy! Budu přesívat dům Izraele přes všechny národy, tak jako se přesívá sítem, aby nepropadly žádné kamínky.

Aby se vzácné zrní oddělilo od plev, tak se obojí vyhazovalo do vzduchu, přičemž vítr lehké plevy odvál a těžké zrní padalo dolů. Přesívání je obrazem toho, co dělá Bůh se svým lidem. Co je tím větrem, který rozděluje zrno od plev, tedy skutečný Boží lid od těch, kteří jen předstírají, že k Bohu patří?

Apoštol Pavel přirovnává falešná učení poryvům větru. **List Efeským 4:11-14** ¹¹ A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele ¹² aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova, ¹³ dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti, ¹⁴ abychom již více nebyli jako děti, zmítání vlnami a hnání každým větrem učení v lidské nestálosti, chytráctví k nastražené cestě bludu,

Bůh tedy dovoluje, aby byl Jeho lid vystaven různým rafinovaným bludům, a tím odděluje svůj skutečný lid od těch, kteří to jen předstírají. Věrouka, neboli doktrína, je velmi důležitá. Sjednocuje totiž Boží lid. Věrouka ale i rozděluje. Například čtvrté přikázání o dodržování soboty nás adventisty odděluje od většiny ostatních křesťanů. Od dob rané křesťanské církve používá Bůh hereze, neboli bludná učení k tomu, aby prosíval, nebo protříbil svůj lid. Oddělil zrno od plev. To Pán vždy dělal a bude to dělat až do ukončení doby milosti.

E. G. W. 5 T 707 Bůh vyburcuje svůj lid; když jiné prostředky zůstávají bez úspěchu, vznikají bludná učení, která přivádějí tříbení a plevy budou odděleny od pšenice. Pán vyzývá všechny, kteří věří Jeho Slovu, aby se probudili ze spánku.

Bůh dal svému lidu dvě ochranná opatření proti bludným učeníům, která nyní vanou v celém křesťanství a i v CASD s obrovskou silou. Satan totiž na rozdíl od nás nikdy nespí.

První ochranné opatření je studium Bible, každý sám pro sebe, podle historicko-gramatické výkladové metody. Mnozí lidé studují Bibli s postojem, že nehledají to, co říká Bůh, ale překrucují Boží slovo tak, aby potvrdzovalo to, co si oni myslí, nebo čemu věří. Důvodem ovšem jsou jejich vlastní hříchy, které je vedou k záhubě.

2. List Petrův 3:15-17 ¹⁵ Trpělivost našeho Pána chápejte jako příležitost ke spáse. (Tak vám to také s moudrostí, kterou dostal, píše náš milovaný bratr Pavel, ¹⁶ který tyto věci zmiňuje ve všech svých listech. Některé z nich jsou nesnadno srozumitelné, a tak je nevědomí a nestálí lidé k vlastní záhubě překrucují stejně jako ostatní Písma.) ¹⁷ Vy, milovaní, to víte předem, a tak se chraňte. Nenechte se strhnout bludem těch zvrhlíků, neodpadejte od své stálosti.

Kromě toho se ve **2. listu Timoteovi 4:3–4** dočteme: ³ Přijde totiž doba, kdy lidé nestrpí zdravé učení, ale budou se podle vlastních chutí obklopotvat učiteli, kteří jim budou lechtat sluch. ⁴ Odvrátí uši od pravdy a uchýlí se k bájm.

Jak důležité je správně studovat a vykládat Bibli o tom hovoří apoštol Pavel v listu Timoteovi.

2. List Timoteovi 2:15 Usiluj, aby ses mohl před Bohem postavit jako osvědčený dělník, který se nemá zač stydět a který správně vykládá slovo pravdy.

Druhé ochranné opatření je Boží způsob vlády. **Izaiáš 32:1–2** ¹ Hle - přichází spravedlivý král, jehož knížata budou poctivá! ² Každý z nich bude jak **skrýše před větrem** a úkryt před deštěm, jako potoky vody v pustině a stín mocné skály v zemi vyprahlé.

Protože Boží slovo a Boží vláda jsou tak úžasnou obranou, tak satan zaútočil na oboje s plnou silou. My se teď zaměříme na Boží vládu. Pro Ježíše, který je Stvořitelem všeho, co existuje, bylo Boží království tématem číslo jedna, dalo by se říci. Ve svých podobenstvích často hovořil o Božím království. Také učil své učedníky modlit se o to, aby přišlo Boží království. **Matouš 6:9-10** ⁹ Proto se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, ať se posvěti tvé jméno! ¹⁰ Ať přijde tvé království! Ať se stane tvoje vůle jako v nebi, tak i na zemi.

Boží království funguje podle Boží vůle, a ta je vyjádřena v Jeho slovu. **Žalm 119:89** Tvé slovo, Hospodine, navěky ukotveno je v nebesích.

Boží vláda hraje ústřední roli ve sporu mezi silami dobra a zla. Satan se vzbouřil proti Bohu v nebi. My musíme znát pokud možno všechny principy, které řídí Boží království, nebo vládu, abychom dobře chápali Boží plán, týkající se zkoušek se kterými se Boží lid setká v závěrečné fázi dějin tohoto světa. Již nyní můžeme vidět i v naší církvi věci, které nás rozdělují.

Bůh stvořil nejenom celý vesmír a v něm život, ale i panství, vlády a mocnosti.

List Koloským 1:16-20 ¹⁶ Vše v nebi i na zemi bylo stvořeno jím - to, co se vidí i co se nevidí, trůny i panství, vlády i mocnosti. Skrze něj a pro něj bylo stvořeno vše ¹⁷ a on je přede vším a jím všechno stojí. ¹⁸ On je hlavou těla církve, on je počátek a prvorozený z mrtvých, aby tak ve všem držel prvenství. ¹⁹ Bohu se zalíbilo všechnu plnost složit v něm ²⁰ a skrze něj se sebou smířit vše. Krví jeho kříže, jím samým, pokoj způsobil tomu, co je na zemi i na nebi.

Bůh je pochopitelně absolutním suverénem nad vším co stvořil. Tedy i nad všemi vytvořenými panstvími, vládami a mocnostmi.

Římanům 13:1 Každý ať se podřizuje vládnoucí moci. Veškerá moc je totiž od Boha, takže současné vlády jsou zřízeny od Boha.

Daniel 4:31–32 ³¹ Já, Nabukadnezar, jsem po té době nakonec pozvedl oči k nebi a rozum se mi vrátil. Tehdy jsem dobrořečil Nejvyššímu a chválil jsem a velebil Věčně živého: Jeho vláda trvá navěky, jeho království nad všemi pokoleními. ³² Všichni, kdo bydlí na zemi, jsou před ním zcela nicotní. Jak se mu zlíbí, zachází s nebeskými zástupy i s těmi, kdo bydlí na zemi. Jeho ruku nemůže nikdo zastavit, nikdo mu neřekne: „Cos to učinil?“

E. G. W. Vydání rukopisů 20 MR 154,3 Zásady Boží vlády - jediné zásady, které přetrvávají od věčnosti k věčnosti - musí být dodržovány těmi, kteří hledají vstup do nebeského království. Hranice mezi těmi, kteří slouží Bohu, a těmi, kteří mu neslouží, musí být jasná a zřetelná.

Studovat toto téma je tedy životně důležité. Principy Boží vlády jsou jasně vyjádřeny v Jeho zákoně, tedy desateru přikázání. První čtyři přikázání definují vztah člověka k Bohu a zbylých šest řídí vztahy

mezi lidmi. První z nich, tedy 5. přikázání vysvětluje vztah dětí k rodičům, kteří jsou první autoritou v životě nově narozeného člověka. Toto přikázání zní: „**Cti otce svého i matku, abys dlouho žil na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.**“ Dítě má respektovat a poslouchat Boha, který stvořil jeho rodiče a pak má ctít a poslouchat své rodiče. Autorita rodičů nad svým dítětem tím v Božích očích nezmenšuje hodnotu dítěte. Autorita rodičů nad svým dítětem také nezvětšuje jejich hodnotu, ale určitě zvětšuje jejich zodpovědnost. To je také jeden z principů Božího království. Čím vyšší postavení, tím vyšší zodpovědnost za to, co někomu bylo svěřeno.

Bůh stvořil Adama a Adam ho měl respektovat jako svého vůdce. O ženě je jasně řečeno:

1. List Korintským 11:8–9 ⁸ Muž přece nebyl stvořen z ženy, ale žena z muže. ⁹ Muž také nebyl stvořen kvůli ženě, ale žena kvůli muži.

Svým způsobem byl tedy Adam otcem Evy a ona měla respektovat jeho vůdčí roli v rodině. V listu Efeským jsou tyto vztahy podrobněji vysvětleny.

List Efeským 5:21-27 ²¹ Z úcty ke Kristu se poddávejte jedni druhým. ²² Manželky, poddávejte se svým mužům jako Pánu. ²³ Muž je hlavou své ženy, jako je Kristus hlavou církve, která je jeho tělem a on jejím zachráncem. ²⁴ Jako se tedy církev poddává Kristu, tak ať se i manželky vždy poddávají svým mužům. ²⁵ Muži, milujte své ženy, tak jako Kristus miloval církev. On vydal sám sebe za ni, ²⁶ aby ji posvětil očištnou koupelí svého slova, ²⁷ aby ji před sebou postavil jako slavnou církev bez jakékoli poskvrny a vrásky, aby byla svatá a bez úhony.

List Efeským 6:1–5 ¹ Děti, poslouchajte své rodiče v Pánu - tak je to správné. ² "Cti svého otce i matku," to je první přikázání se zaslíbením: ³ "aby se ti vedlo dobře a abys žil dlouho na zemi." ⁴ Vy, otcové, nedrážděte své děti, ale vychovávejte je v kázni a v Pánově učení. ⁵ Služebníci, poslouchajte své pozemské pány s posvátnou úctou, s upřímným srdcem, jako Krista.

Satan nikdy nevytváří nic nového, jenom překrucuje a korumpuje to, co Bůh vytvořil, včetně Božího systému vlády.

2. List Petrův 2:9-10 ⁹ Pán tedy umí vysvobozovat zbožné ze zkoušek, ale nespravedlivé čeká jeho trest v den soudu, ¹⁰ zvláště pak ty, kdo se podvolují nečistému tělesnému chtíči a přezírají Pánovu vládu. Tito samolibí drzouni se dokonce nebojí vysmívat se nebeským mocnostem.

Nepřítel spasení vede mnohé lidi velmi úspěšně, aby se bouřili proti svým vládám, říkáme tomu revoluce, což je symptomatické pro celé dějiny lidstva a obzvláště pro dobu konce, ve které žijeme my nyní.

2. List Timoteovi 3:1–4 ¹ Buď si jist, že v posledních dnech nastanou těžké časy. ² Lidé budou milovat jen sami sebe a své peníze; budou vychloubační, arogantní, urážliví, vzpurní k rodičům, nevďeční, bezbožní, ³ bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, bezuzdní, nepřátelé dobra, ⁴ zrádci, lehkomyšní, domýšliví, milovníci rozkoše spíše než milovníci Boha.

Satan se všemi prostředky snaží lidi odvést od poznání pravdy. Nepřeje si, aby se lidé drželi Bible a rozuměli jejím naučením, protože ta odhalují jeho klamy.

E.G. W. GC. 593 Lidé, kteří se budou snažit dodržovat všechna Boží přikázání, pocítí nepřátelství a výsměch. A tomu mohou čelit jen v Boží síle. Aby obstáli v nadcházející zkoušce, musí poznat Boží vůli, jak jí zjevuje Boží slovo. **Ctít Boha mohou pouze za předpokladu, že chápou správně Boží charakter, vládu a záměry a že v souladu s nimi také jednají.**

Tento citát odhaluje satanovy záměry v době konce. Snaží se, abychom nepochopili Boží vůli tím, že šíří dezinformace o Božím charakteru, Jeho vládě a Jeho záměrům. Boží charakter je láska a láska je klíčovým prvkem jak v Jeho vládě, tak i Jeho záměrech. Boží charakter odpovídá na otázku kdo Bůh je.

Jeho vláda odpovídá na otázku, jakým způsobem vládne neboli jak funguje a Jeho záměry prozrazují proč dělá, to co dělá.

V našem hříšném světě fungují vlády národů přesně opačně, než jak funguje Boží vláda. Vládnoucí elity našeho světa čerpají svoji moc, slávu a bohatství od svých občanů. V Božím království je to opačně. Stvořené bytosti získali vše co vlastní, tedy moc, slávu i bohatství a talent od svého Stvořitele.

Včetně Lucifera ovšem. **Ezechiel 28:13–14** ¹³ Byl jsi v Edenu, v Boží zahradě, pokrývaly tě všechny drahokamy: zhotovení tvých bubínků a fléten pro tebe zajistili v den, kdy jsi byl stvořen. ¹⁴ ty jsi byl zastírající cherub ochránce a tak jsem tě ustanovil, Byl jsi na svaté boží hoře, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů.

V hříšném světě chrání občané své vládce. V Božím království chrání Bůh své stvoření. Cherubové ochránci nechraň Boha proti tomu, aby Ho někdo nezabil. Zastiňují Jeho slávu, aby mohl být více dostupný bytostem, které stvořil.

Rodina představuje přesnější model toho, jak funguje Boží vláda. Rodiče chrání své děti a dávají jim, prostředky k životu, čest a geneticky jim předávají talent a schopnosti.

CG- Child Guidance – Vedení dítěte 143 Rodina má fungovat podle principů nebes.

DA 680 Kristus si přeje, aby v jeho církvi na zemi vládl stejný řád, způsob vedení a božský soulad jako v nebi.

V Boží vládě existují čtyři klíčové principy.

1. Boží rozhodnutí, příkazy a požadavky jsou vždy rozumné a jasné, nikdy nejsou svévolné. Bůh tedy nikdy nečiní svá rozhodnutí podle nějakých osobních rozmarů, nálad nebo náhodných hnutí mysli. Jinými slovy lidsky řečeno andělé se nemusí nikdy obávat, že Bůh má špatnou náladu. Principem Jeho vlády je láska. **1. List Janův 4:8** Kdo nemiluje, nezná Boha - vždyť Bůh je láska. A ještě verš 16 A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí. Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm.

List Efeským 3:17–19 ¹⁷ Kéž Kristus přebývá skrze víru ve vašich srdcích! Kéž jste zakořeněni a ukotveni v lásce, ¹⁸ abyste spolu se všemi svatými mohli postihnout, jaká je šířka, délka, výška i hloubka, ¹⁹ a poznat Kristovu lásku přesahující chápání, abyste byli naplněni do veškeré plnosti Boží.

E. G. W. T 7 177 Bůh touží po tom mít s lidmi přímý vztah. V každém svém jednání s nimi uznává zásadu osobní zodpovědnosti. Snaží se u nich povzbudit smysl pro to, že jsou na Něk zavislí a vzbudit v nich potřebu po osobním vedení. Jeho dary jsou lidem svěřeny jednotlivě. Každý člověk má hospodařit se svěřenými hřivnami; každý má naložit s tím, čím byl obdařen podle pokynů Dárce; a každý musí vydat ze svého hospodaření počet Bohu. Tím vším se Bůh snaží přivést člověka do společenství s božstvím, aby se mohl skrze toto spojení změnit v božskou podobu. Pak zásada lásky a dobroty bude součástí jeho přirozenosti.

E. G. W. T 7 179 V Božím díle není nic nespravedlivého. Nikdy se nesnaží získat výhodu tím, že by se snažil členy své rodiny zbavit jejich osobnosti nebo jejich práv. Pán neschvaluje svévolnou autoritu, ani nebude spolupracovat tam, kde je sebemenší sobectví nebo lstivost. Všechny takové způsoby se Mu oškliví.

Musíme si ale připustit, že některá Jeho rozhodnutí, kterým stvořené bytosti plně nerozumí, musí být akceptována vírou, což ovšem někteří mohou chápat jako svévoli, viz. Lucifer a jeho andělé. Co je rozumné pro dospělého člověka, nebo učitele, nemusí být rozumné pro dítě, nebo žáka. Nebeští andělé jsou nesmírně inteligentní bytosti, přesto měla třetina z těch, kteří pracovali přímo v ústředí Boží vlády, poté co Lucifer zasel do jejich mysli pochybnosti, dojem, že Bůh je nespravedlivý a svévolný. A stále to tak cítí. Některé argumenty o tom, že Bůh jedná někdy svévolně, se mohou zdát pravdivé a pro Něj je těžké dokázat, že to tak není. Nestačí prostě říci: „Já nejsem svévolný.“

PP 40 Odmítl s pohrdáním argumenty a prosby věrných andělů a odsuzoval je jako oklamané otroky.

Stejným způsobem jako inspiroval anděly v nebi, aby vnímali Boha jako svévolníka, tak inspiroval i Izraelský národ při vyjití z Egypta, aby obvinili Mojžíše ze svévole.

3 T 89 Když byla chuť starověkého Izraele omezována, anebo když byl na něj vložen nějaký těžký úkol, obviňovali Mojžíše, že si počíná svévolně, že je chce ovládnout a sám chce být jediným jejich vládcem, zatímco byl jen nástrojem v Boží ruce, a měl dovést Jeho lid k oddanosti Bohu a k poslušnosti Božího hlasu.

Je to dnes jiné? Nedívají se mnozí z Božího lidu na Boží požadavky na Jeho zákon jako na svévolné vyžadování poslušnosti?

Podíváme se teď na druhý princip Boží vlády.

2. Bůh jedná s občany svého království individuálně. Jeho způsob vládnutí je laskavý, něžný a založený na dobrovolnosti. Bůh nezaměstnává anděly, aby pro Něj pracovali. Nekupuje si tedy jejich službu a ani je nenutí. Vůdčí styl v Boží vládě je uctivý a bez nátlaku. Vůdce, který jedná podle Božích principů respektuje to, co upřednostňuje jeho podřízený a staví jeho potřeby nad své vlastní. Slouží těm, které vede a za které je zodpovědný.

Nejnádhernejším příkladem vůdcovství, Je Ježíš. **1SP 29 – Duch proroctví E. G. W.** Píše o padlých andělech: „Tito duchové se stali neklidnými a jejich naděje byly zklamány. Namísto, aby na tom byli lépe, zakoušeli smutné výsledky vlastní neposlušnosti a ignorování zákona. Již nikdy nebudou tyto nešťastné bytosti pod vlivem vládny vlády Ježíše Krista. Nikdy více již nebude jejich duch zasažen hlubokou, vážnou láskou, mírem a radostí, kterou v nich probouzela Jeho přítomnost. Již nikdy se k Němu neobráť s nadšenou poslušností a pokornou úctou.“

DA. 22. Hřích má svůj původ v sobectví. Strážný cherub Lucifer zatoužil být v nebi prvním. Snažil se získat vládu nad nebeskými bytostmi, chtěl je odvrátit od Stvořitele a sám být uctíván. Proto se snažil vzbudit falešnou představu o Boží povaze a obviňoval Boha z touhy po vlastním vyvýšení. Své špatné vlastnosti připisoval milujícímu Stvořiteli. Tak podvedl anděly i lidi. Vzbudil v nich pochybnost o Božím slově a nedůvěru v Boží dobrotu. Bůh je Bohem spravedlnosti a jeho nesmírná moc budí obavy. Satan ho však představoval jako přísnou a nesmiřitelnou bytost. Svedl lidi, aby se připojili k jeho vzpouře proti Bohu. Na svět se snesla noc bídy a utrpení. Falešné chápání Boha zahalilo zemi tmou. Bylo třeba zlomit satanovu zrádnou moc, aby temným mrakem mohlo proniknout světlo a svět se mohl vrátit k Bohu. Toho nebylo možné dosáhnout násilím. Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat Ho.

Přesto, že služba Bohu je dobrovolná, Bible se netají tím, že Bůh někdy používá svoji moc proti svým nepřítelům, na ochranu těch kteří mu slouží, nebo aby omezil šíření zla.

Žalm 34:7 Když chudák volal, Hospodin slyšel, ze všech úzkostí jej zachránil!

Žalm 76:10 Když Bůh povstane, aby soudil, všechny ponížené v zemi zachrání!

Job 38:11 Smíš až sem, a dál už ne, tvé vzduté vlny se zlomí zde'?

Zde můžeme vidět, že Bůh vymezuje zlu hranice. Na konci dějin hříchu ale použije svoji ultimativní moc ke zkáze všeho zla.

Zjevení 11:18 Národy se vzbouřily, ale přišel tvůj hněv, přišel čas soudu nad všemi mrtvými a čas odplaty pro tvé služebníky, proroky a svaté i pro všechny, kdo ctí tvé jméno, malé i velké, přišel čas zkázy těch, kdo kazí zem."

Zjevení 20:9 Zaplnili celý obzor, obklíčili ležení svatých i to milované město, ale z nebe sestoupil oheň a pohltil je.

V nebi před tím, než vznikl hřích, vládl Kristus s takovou pokorou, že mnozí andělé ani nevnímali, že byl vlastně vládcem celého vesmíru.

Na rozdíl od pokorného Ježíše se Lucifer: cituji **PP 36** „Chválil se svým jasmem a slávou. Toužil po tom být roven Bohu. Byl milován a uctíván nebeskými zástupy, andělé rádi plnili jeho příkazy a on nad všemi vynikal svojí moudrostí a slávou.“

V knize **TDG Tento den s Bohem na str. 256** se dočteme: „Všichni musíme pochopit, že existuje padlý anděl, který byl kdysi v nebi nejbližší Kristu, pokud se týká jeho cti. Jeho svody byly provedeny tak tajně, že si andělé v méně vznešených pozicích mysleli, že on je vládcem nebes. Satan tvrdil, že všechny nesprávné nářky, které v nebi existují, pocházejí od andělů, zatím co on sám předkládá návrhy o kterých by se andělé ani nebavili, kdyby je nepředložil. Šikovně pak prezentoval tyto věci Bohu jako by pocházely od andělů, zatím co všechny pocházely od něho samotného.

E. G. W. SP – Duch prorocství 1, 22 Vzbouřit se proti Boží vládě byl největší zločin. V celém nebi byl rozruch. Andělé byli seřazeni do skupin, přičemž v čele každé divize stál vyšší anděl. Satan bojoval proti Božímu Zákonu, protože měl ambice se vyvyšovat a nebyl ochoten se podříditi autoritě božího Syna, toho Velkého velitele nebes. Všichni nebeští zástupci byli povoláni, aby předstoupili před Otce, aby mohlo být o každém z nich rozhodnuto. Satan dával najevo svoji nespokojenost, že by měl mít Kristus před ním přednost. Hrdě stál a naléhal, že by měl být roven Bohu a měl by mít přístup k poradám s Otcem a rozumět Jeho záměrům. Bůh informoval satana, že jedině svému Synovi odhalí své tajné záměry a požadoval, aby všichni obyvatelé nebes včetně satana prokázali naprostou poslušnost. Ale satan svým jednáním ukázal, že není hoden zůstat v nebi. Potom satan nadšeně ukázal na své sympatizanty, což byla skoro polovina andělů a zvolal: „Tito jsou se mnou! Chceš je také vyloučit a způsobit v nebi takovou prázdnotu?“ Pak prohlásil, že je připraven vzdorovat Kristově autoritě a bránit své místo v nebi silou proti síle. Dobří andělé plakali, když slyšeli satanova slova a jeho jásavé vychloubání. Bůh prohlásil, že pro vzbouřence není v nebi místo, protože jejich šťastný život byl podmíněn poslušností vůči Zákonu, který Bůh ustanovil, aby se jím řídili. Nebylo však učiněno žádné opatření, které by zachránilo ty, kteří se odvážili přestoupit Jeho zákon. Satan se ve své vzpouře zatvrdil a vyjádřil pohrdání nad zákonem Stvořitele. **Tvrdil, že andělé nepotřebují žádný zákon;** ale měli by mít svobodu následovat svoji vlastní vůli, která je vždy povede správným směrem. Dále prohlásil, že Boží zákon omezuje jejich svobodu a že jeho zrušení je jedním z jeho velkých cílů, protože je zapotřebí zlepšit stav andělů. Pro Boha ovšem, který zákony vytvořil a povýšil je, jako sobě rovné, jsou tyto úvahy nemyslitelné. Šťastí andělských zástupů záviselo na dokonalé poslušnosti Zákona. Každému andělu byla přidělena zvláštní činnost. Dokud se satan nevzbouřil, vládl v nebi dokonalý pořádek a harmonický soulad. Pak v nebi vypukla válka. Boží Syn, princ nebes a jeho věrní andělé se dostali do konfliktu s vrchním vzbouřencem a se všemi těmi, kteří se s ním spojili. Boží Syn a loajální andělé zvítězili a satan a jeho sympatizanti byli vyhnáni z nebe. Obyvatelé nebes uznali a uctívali spravedlivého Boha. V nebi nezůstal ani náznak vzpoury a všude zavládl mír a harmonie jako před tím.

V Bibli je tento konflikt popsán následovně.

Zjevení 12:7–12 ⁷ V nebi nastal boj: Michael a jeho andělé bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé, ⁸ ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo ⁹ a ten veliký drak - ten dávný had, zvaný ďábel a satan, který svádí celý svět - byl svržen. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. ¹⁰ A uslyšel jsem mocný hlas, jak v nebi říká: "Teď" přišlo vítězství, moc a království našeho Boha a vláda jeho Mesiáše, neboť byl svržen žalobce našich bratrů, který je dnem i nocí obviňoval před Bohem. ¹¹ Zvítězili však nad ním krví Beránka a slovem svého svědectví a nelpěli na svém životě až do smrti. ¹² Veselte se proto, nebesa i vy, kdo v nich přebýváte. Běda však těm, kdo bydlí na zemi a na moři, neboť k vám sestoupil ďábel s velikým hněvem, neboť ví, že má málo času."

Lucifer zavedl v nebi princip konkurence, tedy soutěžení a soupeření, který známe tak dobře ze života na této zemi, a odměňoval ty, kteří byli úspěšní. Když pak v nebi vznikl konflikt, tak satanova cesta k dosažení míru spočívala v ústupcích ze strany Boha na požadavky vzbouřenců. Bůh popisuje životní realitu všech lidí, kteří stejně tak jako padlí andělé následují hlavního vzbouřence Lucifera.

Izaiáš 59:6–8 ⁶ Jejich činy jsou zločiny, na jejich dlaních lpí násilí. ⁷ Jejich nohy běží k neštěstí, spěchají prolévat krev nevinných. Jejich myšlenky jsou jen zlomyslnosti, zkáza a zhouba jsou jejich průvodci. ⁸ Cestu pokoje vůbec neznají, v jejich stopách je jen bezpráví. Svě stezky pokroutili natolik, že kudy kráčející pokoj neznají.

Myslím si, že to je velmi výstižný popis toho, jak čím dál více lidí funguje v dnešní době. Jako příklad dosažení zdánlivého míru ústupky, což je jakési echo satanovy vzpoury, poslouží neslavný příklad z dějin CASD z let 1880. V této době vznikly mezi studenty a učiteli první adventistické školy v Battle Creek Michigan nepokoje. Většina studentů s podporou některých učitelů včetně Uriáše Smitha opovrhovali učebními metodami zakladatele této školy bratrem, který se jmenoval Goodloe Bell na jehož straně ovšem stála EGW. Spor se vyhrotil tak, že studenti vyžadovali jeho propuštění. V roce 1882 se nemoudří a nezdravě shovívaví zodpovědní činitelé církve podřídili požadavkům studentů. Bratr Bell byl donucen opustit školu, což udělal a později založil Atlantic Union College. Po jeho odchodu zavládl zdánlivý mír. Ale nebyl to skutečný mír a harmonie.

E. G. W. k této smutné události napsala: „Mír nastal, proto že studenti prosadili svoji vůli. Až přijde další krize budou stejně odhodlaní a vytrvalí, jako při této příležitosti. A pokud najdou tak schopného obhájce, jako našli v bratru Uriáši Smithovi, tak opět dosáhnou svých cílů.“ **PH 117 29**

Kdyby jen každá adventistická rodina, sbor, výbor sboru, grémium nebo škola pochopili principy Boží vlády a rozpoznali v konfliktech a obviňováních ozvěnu satanova dožadujícího se hlasu a odmítli mu naslouchat, tak by nebylo tolik zraněných, ukřivděných a zahořklých členů církve a i těch, kteří od nás odešli. Vždy, když slyšíme argument, že jednota a harmonie mohou být dosaženy pouze, když změníme Boží řád věcí, nebo Jeho systém, tak slyšíme ozvěnu Lucifera hlasu v nebi.

Není divu, že nám král Šalamoun dává dobrou radu. **Příslaví 24:19–21** ¹⁹ Kvůli zlosynům se nemusíš zlobit, darebákům nemáš co závidět. ²⁰ Budoucnost nečeká lidi zlé, svíce darebáků uhasne! ²¹ Cti Hospodina, synu, a také krále, nezačínej si s buiči.

Pojďme se podívat, co se odehrálo v satanovu nitru, když Bůh jasně řekl, že Kristus je vládcem nebes.

E. G. W. Na úsvitu dějin str. 10 Král vesmíru k sobě svolal nebeské zástupy, aby v jejich přítomnosti vysvětlil skutečné postavení svého Syna a ukázal jeho vztah ke všem stvořeným bytostem. Boží Syn sdílel Otcův trůn a oba obklopovala sláva věčného Bytí. Svatí andělé se shromáždili okolo trůnu, bylo jich obrovské množství. Král před obyvateli nebe prohlásil, že nikdo jiný, než Kristus nemůže plně pochopit jeho záměry a provádět pozoruhodné úmysly jeho vůle. Kristus měl rovněž použít Boží moc při stvoření země a jejích obyvatel. Andělé radostně uznali Kristovu vládu a vyjadřovali mu svou lásku a hluboký obdiv. Lucifer se sklonil s nimi. Avšak v jeho srdci byl neznámý, krutý konflikt. Pravda a věrnost bojovali se **závistí a žárlivostí**.

Pokud se týká závisti, tak to E. G. W. komentuje takto. **5T 56** „Pokusí-li se někdo, přesvědčit závistivou osobu o jejím hříchu, ještě více zatrpkne vůči předmětu své nenávisti a příliš často zůstává nevyléčitelný. Tak to bylo se satanem.“

Dále se pak dozvídáme v **1 SP 18** že: „Opustil bezprostřední přítomnost Otce, byl nespokojený a naplněný závistí vůči Kristu.“

V průběhu satanovy vzpoury v nebi vznikly otázky, na které Bůh hned neodpověděl, protože některé věci nebo informace si Bůh ve své moudrosti nechává pro sebe. Neříká je ani andělům, ani lidem.

Deuteronomium 29:28 Skryté věci náležejí Hospodinu, našemu Bohu. Zjevné věci však navěky náležejí nám a našim synům - totiž abychom plnili všechna slova tohoto Zákona.

Matouš 24:36 Ten den a hodinu však nikdo nezná - ani nebeští andělé, ani Syn - jedině sám můj Otec.

Ať už má Bůh jakékoliv legitimní důvody neodpovídat na některé otázky okamžitě, není to důvod obviňovat Ho z toho, že Jeho vláda je netransparentní, což satan udělal. Bůh používá soud, nebo soudní přelíčení, jako prostředek k odpovědi na všechna satanova obvinění. První soud proběhl v nebi a bylo v něm rozhodnuto, kdo bude z nebe odstraněn. Další soud, který probíhá od roku 1844, rozhodne o tom, komu bude vstup do nebe umožněn.

Přečteme si teď, jak satan reagoval v dalším průběhu vzpoury. **E. G. W. GC 499** „Satan a jeho přívrženci jednomyslně svalovali odpovědnost za svou vzpuru na Krista. Tvrdili, že kdyby je nenapomínal, oni by se nikdy nevzbouřili. Protože původce vzpoury a všichni jeho přívrženci umíněně setrvali ve svém vzdoru, protože se pokusili – i když neúspěšně – svrhnout Boží vládu a tvrdohlavě přitom tvrdili, že jsou obětmi nespravedlivého útlaču, byli nakonec z nebe vyhnáni. Ve stejném duchu, který vyvolal vzpuru v nebi, je veden odpor vůči Bohu i na zemi. Podobně, jako kdysi s anděly, jedná satan s lidmi. Jeho myšlenky nyní ovládají lidi, kteří odmítají Boha. Ti se podobně jako satan, pokoušejí odstranit omezení Božího zákona a slibují jiným, že přestupováním Božích požadavků získají svobodu.

I když se to padlým andělům nelíbí, pořád spadají pod autoritu Krista.

Matouš 4:10–11 ¹⁰ "Odejdi, satane!" řekl mu na to Ježíš. "Je přece psáno: „Hospodinu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému sloužit." ¹¹ Tenkrát ho ďábel opustil a hle, přistoupili andělé a sloužili mu.

Matouš 28:18 Ježíš k nim přistoupil a řekl: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.“

Lukáš 10:17–18 ¹⁷ Když se těch dvaasedmdesát vrátilo, radostně mu říkali: "Pane, i démoni se nám poddávají ve tvém jménu!" ¹⁸ Odpověděl jim: "Viděl jsem, jak satan spadl z nebe jako blesk.

I příběh Joba nám ukazuje, že satan nemůže dělat nic bez Božího svolení. **Job 1:12** "Tak dobrá," řekl Hospodin satanovi. "Všechno, co má, ať je ve tvé moci. Jeho samotného se ale nedotkneš!" A s tím satan od Hospodina odešel.“

Ježíšův způsob vlády před vzpourou byl tak přirozený, že si mnozí andělé ani neuvědomovali, že On je Pánem nebes. Takový způsob panování si my žijící na této planetě ani nedovedeme představit. A přece možné to je.

DA 668 Pravá poslušnost vychází ze srdce. Kristus to dokazoval celým svým životem. Pokud mu dovolíme, aby vstoupil do našeho myšlení a našich záměrů, potom naše srdce i mysl natolik splynou s jeho vůlí, že poslušnost pro nás bude naprostou samozřejmostí. On očistí naši mysl a posvěti ji a my mu budeme s největší radostí sloužit.

Jakou zásadní změnu přinesl hřích. Vůdcové se stali sobeckými, manželé v některých případech netrpělivými diktátory, vládnoucími metodami donucování, nebo uplácení. Manželky se staly kritickými, sobeckými, věčně nespokojenými a vytýkajícími bytostmi, často v situaci poddané služebnice. Křesťanství má ovšem fungovat podle principů nebes.

Matouš 20:25–28 ²⁵ Ježíš je však zavolal k sobě a řekl: "Víte, že vládcové národů nad nimi panují a velikáni nad nimi užívají moc. ²⁶ Tak to ale mezi vámi nebude. Kdo by mezi vámi chtěl být veliký, ať je vaším služebníkem. ²⁷ Kdo by mezi vámi chtěl být první, ať je vaším otrokem. ²⁸ Právě tak Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil a aby dal svůj život jako výkupné za mnohé."

To nám pomáhá pochopit Boží zákon. **List Galatským 3:19** K čemu tedy Zákon? Byl přidán kvůli proviněním ...

Zákon existoval od věčnosti, ale kvůli hříchu musel být zřetelně a jasně definován. Satan a jeho sympatizanti ale tvrdí, že zákon je trestem za hřích a že věčné principy zákona jsou svévolné a utlačují svobodu stvořených bytostí. Evangelium, což je Boží moc, která působí v nitru obráceného člověka a proměňuje hříšníka v Boží obraz. Ten se se zákonem ztotožňuje a stává se pro něho samozřejmostí ho dodržovat. Křesťan začíná žít cituji: Ježíše **Matouš 4:4** *Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem vycházejícím z Božích úst.* To pak přináší mír do života lidí. Tam, kde Kristus nevládne, ať už je to ve společnosti, rodině, nebo církvi vznikají rozepře a rozdělení.

Křesťané nebojují za svá práva, neboť Ježíš Pilátovi řekl: **Jan 18:36** "Mé království není z tohoto světa," odpověděl Ježíš. "Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán židovským vůdcům. Mé království ale není odsud."

Satan zaútočil na Boží zákon v nebi a zde na Zemi v tom velmi úspěšně pokračuje. Obzvláště rafinovaně to dělá skrze křesťany, kteří tvrdí, že Zákon byl přibit na kříž. Ježíšova slova: „Nepřišel jsem Zákon zrušit, ale naplnit“ tito lidé necitují. Pokud ale přece jen tato slova citují, tak vymýšlejí neskutečné rádoby teologické argumenty, aby zdůvodnili, že Zákon není nutné dodržovat. To vysvětlovat ale přesahuje rámec této přednášky.

3. Boží zákon chrání stvořené bytosti. Umožňuje jim naprostou svobodu v rámci vymezených hranic, které jsou nezbytné. Ve vesmíru existuje nebezpečí, které ohrožuje život. Bůh si přeje, abychom žili.

Ezechiel 18:31-32 „³¹ Odhod'te všechny hříchy, které jste páchali, a získejte nové srdce a nového ducha. Proč máte umírat, dome izraelský? ³² Nemám zalíbení ve smrti umírajících, praví Panovník Hospodin. Obrát'te se a žijte!"

Bůh ale dává každé stvořené bytosti svobodu zvolit si věčný život, nebo věčnou smrt. Varuje nás a chrání před nebezpečím. Boží přikázání nás varují před aktivitami, které se mohou zdát bezpečné, ale končí smrtí. **Příslaví 14:12** *Cesta se člověku může zdát správná, nakonec však bývá cestou ke smrti.*

V zahradě Edenu bylo zakázáno jíst pouze z jednoho stromu. **Genesis 2:16–17** ¹⁶ "Z každého stromu v zahradě můžeš svobodně jíst, ¹⁷ kromě stromu poznání dobra i zla. Z toho nejez, neboť v den, kdy bys z něj jedl, jistě zemřeš."

Všechno co vydláme si můžeme nechat, kromě desátku. **Malachiáš 3:10** *Sneste všechny desátky do obilnice, ať je v mém chrámě co jíst. Jen mě v tom vyzkoušejte, praví Hospodin zástupů, zda vám nezotvírám nebeské průduchy a nevylijí na vás požehnání, že ho ani nepoberete.*

Všechn náš čas je pro nás. Kromě soboty ovšem. **Exodus 20:8–10** ⁸ *Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. ⁹ Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ¹⁰ ale sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hospodinu, tvému Bohu*

Můžeme se oženit s kým chceme, pokud s tím ten druhý souhlasí a je věřící.

2. List Korinským 6:14 Nespráhejte se s nevěřícími. Jaký může být spolek spravedlnosti s nepravostí? Jaký může mít vztah světlo s temnotou?

Satan pohrdá a odmítá tyto nezbytné hranice, které chrání Boží stvoření před nebezpečím. Proto také v satanismu existuje pouze jedno přikázání. A to zní, dělej si, co chceš. Satan neprávem tvrdí, že poslušnost vůči Božímu zákonu se podobá otroctví. On slibuje, že lidé naleznou štěstí, když se poddají myšlenkám, slovům a činům, které Bůh zakazuje. Chce, aby člověk byl sám sobě zákonem.

Soudců 17:6 Izrael byl tenkrát bez krále. Každý si dělal, co chtěl.

Příslaví 21:2 Člověk má všechny své cesty za správné, srdce však zpytuje Hospodin.

4. Bůh vládne způsobem, že deleguje autoritu stvořeným bytostem a vyžaduje po nich zodpovědnost za to, jakým způsobem jim svěřenou autoritu používají. **PP 35.** Bůh sám ustanovil řád nebes.

Princip vůdcovství můžeme vidět všude kolem sebe. Jak ve světě zvířat, tak i u buněk, kde vše funguje podle daných pravidel a jádro buňky hraje jakousi vůdčí roli. Vůdce koordinuje a sjednocuje různé části organizace v harmonický celek.

Exodus 18:25 Mojžíš vybral schopné muže z celého Izraele a ustanovil je za vůdce lidu, za správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti.

Bez vůdce se organizace velmi rychle rozpadá. Když se odstraní hlava, tak se každá část stává svojí vlastní hlavou a dělá si, co chce. **Deuteronomium 12:8** Nebudete jednat, jak tu jednáme dnes - každý tak, jak sám pokládá za správné.

Jedna věc je jistá. Ve vesmíru před hříchem i po hříchu je vládcem Hospodin.

1. List Korinským 11:3 Chtěl bych však, abyste si uvědomili, že hlavou každého muže je Kristus, hlavou ženy její muž a hlavou Krista Bůh.

My křesťané nesouhlasíme s ateisty v jejich snaze odstranit Boha a tím i Jeho zákon, stejně jako nesouhlasíme s anarchisty, spiritisty a všemi jinými, kteří chtějí docílit, aby si byl každý svým vlastním zákonem.

1. List Korinským 12:15 Kdyby noha řekla: "Když nejsem ruka, nepatřím do těla," nepatří snad kvůli tomu do těla?

Bůh je Nejvyšší, je Pánem pánů a Králem králů. Logicky musí tedy existovat inteligentní bytosti, které jsou níže postaveni než On, jsou menší Pánové, než On a menší králové než On. Kniha Zjevení i apoštol Pavel to potvrzují.

Zjevení 4:2-4 ² A hned jsem byl ve vytržení Ducha: Hle, v nebi stál trůn a na tom trůnu někdo seděl. ³ Ten, který seděl na trůnu, byl na pohled podobný kameni jaspisu a karneolu, a kolem trůnu byla duha, na pohled podobná smaragdu. ⁴ Okolo trůnu bylo čtyřadvacet jiných trůnů a na těch trůnech sedělo čtyřadvacet starců oblečených do bílých rouch a na hlavách měli zlaté koruny.

List Koloským 1:16-17 ¹⁶ Vše v nebi i na zemi bylo stvořeno Jím - to, co se vidí i co se nevidí, trůny i panství, vlády i mocnosti. Skrze něj a pro něj bylo stvořeno vše ¹⁷ a on je přede vším a jím všechno stojí.

Lucifer měl před svým pádem svůj vlastní trůn, dokud ho nenapadla ta šílená myšlenka, o které píše prorok **Izaiáš 14:13-14** ¹³ Říkával sis přece v srdci: "Vyšplhám se až k nebi, nad Boží hvězdy svůj trůn

vyvýším, na Hoře setkávání se usadím, na svazích severních; ¹⁴ vyšplhám se až do oblačných výšin, budu se rovnat s Nejvyšším."

Kristus je ale od věčnosti velitelem nebeských zástupů a spolu s Otcem a Duchem Svatým, Pánem vesmíru. Prorok Izaiáš s pohledem upřeným do budoucnosti předpovídá a popisuje Jeho narození v podobě člověka a Jeho věčnou vládu až budou dějiny vzpoury navždy ukončeny.

Izaiáš 9:5 Vždyť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn; na jeho ramenou spočine vláda a bude nazýván: Podivuhodný rádce, Mocný Bůh, Otec věčnosti, Kníže pokoje. 6 Jeho vláda stále poroste a jeho pokoj bude bez konce.

Kristus je plný moudrosti, laskavosti a Jeho vláda je spravedlivá. Je Otcem všeho živého, protože skrze Něho bylo vše stvořeno. Slovo Otec vyjadřuje v Jeho případě lásku a starostlivou péči, se kterou se sklání ke svým dětem. Je knížetem pokoje, protože pokoj je pouze tam, kde vládne spravedlivý a milující král. Štěstí všech, kteří se postavili na Jeho stranu proti satanovi a jeho vzbouřencům nemá konce, protože v **Listu Židům 13:8** je psáno: Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.